

Nr 276

Av herrar Nilsson i Gävle och Holmberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 17, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 § förordningen den 22 april 1960 (nr 77) angående byggnadsforskningsavgift.

I årets statsverksproposition föreslås en höjning av utgående anslag till byggnadsforskningen. Inga invändningar kan resas mot en sådan höjning av anslagen. Tvärtom utgör byggnadsforskningen ett mycket viktigt led i strävandena att åstadkomma metodförbättringar och/eller nya byggmetoder inom byggnadsbranschen.

Det kan emellertid ifrågasättas om det nu gällande finansieringssystemet är det lämpligaste. Forskningsavgifter som nu får betalas av hyresgästerna i främst den nya produktionen ger inte ett rättvist utslag.

Enär forskningsresultaten kommer hela samhället till del, och därför måste ses som en samhällelig angelägenhet, är det enligt vår mening riktigast att kostnaderna betalas över riksstaten. Flera remissinstanser har också uttalat sig mot den nuvarande metoden med avgifter.

I överensstämmelse med denna vår uppfattning finner vi förordningen angående byggnadsforskningsavgift förlegad och kan icke biträda förordningens fortsatta giltighet, än mindre förslag om höjning av dessa avgifter.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställer undertecknade,
att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:t proposition nr 17.

Stockholm den 23 januari 1964

Henning Nilsson

Helmer Holmberg